

sværsmidler til Raadighed for Sylland end Ministeren; men jeg skal herved bede et Par Ting bemærkede. For det Første er det befæstede Punkt endnu ikke opfundet, og naar det opfindes, ved man ikke, om man kan faae det tilstrækkeligt befæstet for de 2 Millioner Kroner, som ere beregnede dertil, og naar det endelig er opfundet og anlagt, saa vil der efter Flertallets Forslag fuldstændig mangle Fæstningsartilleri dertil; det bliver altsaa et Befæstningsanlæg uden Fæstningsartilleri. Trede Medlemmer ville nemlig se, at efter Flertallets Forslag er der slet en saadan Udvidelse med Hensyn til Befæstningsanlægget ved Algerøsfund, at det tillige med Anlagene ved Korsør, Rallundborg og Nyborg fuldstændig vil sluge, hvad der i Flertallets Forslag er paaregnet af Fæstningsartilleri, saaledes at vistnok ikke en eneste Fæstningsartillerist bliver tilbage til den ydste Befæstning. Men dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at de 9 Landeværnsbatailloner virkelig ikke ere saaledes udrustede, at de strax kunne bruges; det vil under alle Omstændigheder vare længe, inden de kunne bruges, og naanlig overordentlig længe, inden de kunne bruges i aaben Mark. Jeg skal villig indrømme, at bag Bolde ville de efter nogen Tids Forløb kunne bruges, men i aaben Mark ville de være fuldstændig ubrugbare. Vi staa altsaa overfor, hvad den ærede Ordfører har betegnet med, at Liniehæren skal lede det lokale Forsvar, og Landeværnstropperne skulle udføre det. Det er en af disse Gaader, som jeg aldrig har kunnet forstaa, og jeg anser det i Grunden for temmelig ligegyldigt at faae den løst, fordi jeg anser hele det lokale Forsvar, der her paaregnes for Sylland langs dets Kyster af Landeværnsafdelinger for at blive den mest storartede Gumbug, der eksisterer. Ville vi se paa Forholdene, som de ere, er der jo ingen Sandsynlighed for, at Franskmænd, Engelskmænd eller Rusere skulde ville rette et Angreb paa enkelte Steder i Sylland ved smaa Patrouiller eller Sligt, og er det Lydsland, hvorfra man venter Angreb, saa tror jeg, det er bekjendt, at Forbindelsen er saa landsfast sydfra, at det ikke let kan falde Lydsferne ind at gaa i Baade for at kaste sig over de ydste Kyster. Denne Kyst-Observation ved Landeværnstropper, som paa ethvert andet Sted i og for sig er temmelig betydningsløs, bliver derfor ganske overflødig for Syllands Bedkommende. Den Styrke altsaa, som Flertallet paaregner for Sylland, er en i faktisk Henseende saa uheldig sammensat Styrke, at den som Helhed er ubrugbar i aaben Mark; den er heller ikke en Styrke, hoormed det befæstede Punkt kan forsvares, — thi det ene Kanonbatteri kan ikke være tilstrækkeligt hertil, naar der ibrigt mangler Fæstningsartilleri. — Vel kan der, naar alle Afdelingerne faae Tid til at organisere sig, efter nogen Tid maaste komme Noget ud af denne Styrke, men den har den overordentlig store Ulempe, at den omfatter et saa stort Antal Mandskab, at det

altid kan have en vis Interesse for en Fjende om muligt at gjøre den til Fanger. Medens den langfra dækker Sylland, vil den kun lokke Fjenden derop med en langt større Styrke, end der ellers var nogen Grund for ham til at anvende der. Det eneste Resultat, jeg ser ud af dette, er, at de 9 Landeværnsbatailloners Mandskab vil faae Leilighed til et eller andet Sted, som i Spandau, Magdeburg eller Posen, at grunde over den underlige Bestemmelse, som Flertallet har bragt ind i Loven, „at de maa ikke føres ud af Riget“, og grunde over, hvad det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgfreds (Berg) nu vil foretage sig i Anledning af den „Krentelse af deres statsborgerlige Rettigheder“, som Fjenden har tilladt sig over for dem. Derimod vil Ministerens Forslag om kun at anvende 1 Bataillon af Linien, et Par Eskadroner og et Feltbatteri, kunne bevirke, at man forhindrer Fjenden fra at gjøre egentlige Streiferier, og den hertil paaregnede Styrke er saa lille, at det formentlig ingenfomhelst Interesse har for Fjenden at offre Noget paa at forsøge eller fange denne. Derfor ser jeg ikke rettere end, at i dette Tilfælde har Flertallets Forslag vel Skin af at give mere end Ministerens Forslag, men at Ministerens Forslag i Virkeligheden giver bedre Døgning, idet den giver mindre Leilighed og mindre Friktelse for Fjenden til at trække sig videre op i Sylland.

For Sjyns Bedkommende har jeg ikke af de faldne Ytringer kunnet se, om man paataenker der at have enten ingen Styrke eller 3 Landeværnsbatailloner. Det er for mig i Øvrigt fuldstændig ligegyldigt, thi i begge Tilfælde er der intet virkeligt Forsvar. Den Tanke nemlig, som Flertallet har, at sprede en saadan Styrke rundt langs Kysten, er efter min Opfattelse fuldstændig urigtig. Derved kan maaste en eller anden Patrouille, der kunde faae Lyft til at gaa i Land, forhindres fra at komme der; men Styrken vil ikke se sig i Stand til at gjøre nogenfomhelst Modstand overfor et alvorligt Angreb, og der er intet Spørgsmaal om, at et Par fjendtlige Batailloner med lidt Artilleri med Lethed kunne løbe denne Styrke fuldstændig over Ende.

Gaa vi over til Forholdene ved Storebelt og paa Sjælland, saa stiller det sig langt bedre efter Ministerens Forslag end efter Flertallets. Trede Medlemmer ville nemlig erindre, at Flertallet ikke har villet gaa ind paa et Anlæg af Middelgrundsfortet. Enten kommer der altsaa kun 2 flydende Forter med 4 Kanoner ved Rjåbenhavn eller, dersom de ville have flere flydende Forter, maa Pengene, efter hvad der er foreslaaet af Flertallet, tages af Bevillingen til selve Jaadens Udviikling, og det er da klart, at i begge disse Tilfælde de Skibe, der blive tilovers til Storebelt, efter Flertallets Forslag maa blive færre end efter Ministerens. Derfor er for Storebelts Bedkommende Ministerens Forslag langt gunstigere. Den ærede